

være nogen Fare for Tilflytning af Banen, saavidt Beplantningen strækker sig. Jeg antager derfor, at denne Frygt i det Hele taget kan betragtes som ugrundet, men naar det maa erkjendes, at der ikke uden uforholdsmæssig store Udgifter kan anlægges en ordentlig Vandvei til Skagen, og naar der saa uden altfor store Udgifter kan anlægges en letsporet Jernbane, som den, der her er Tale om, forekommer det mig, at Tingen kan være i Tvivl om, hvad der i det Hele taget skal og bør foretrækkes. Thi ikke alene kunne de Varer, som skulle til og fra Skagen, transporteres lettere og billigere paa Jernbane, men at Transporten gaar saa langt hurtigere har især den allerstørste Betydning. De skulle nu næsten have en hel lang Dag for at føre fra Skagen til Frederikshavn med Fjst, medens man med Jernbanen kan føre dertil paa et Par Timer; det vil have en overordentlig stor Betydning, saa jeg tror, det er fuldt forsvareligt, at Staten bringer et Offer til Anlæg af denne Jernbane. At der efterhaanden, hvad der ogsaa er blevet Anstid, saavel af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Sungersøen), kunde komme i Forhold, der lignede tilbørlige Forholdene ved Skagen, er jo ganske vist, og ogsaa at der maaske kan blive anlagt Baner paa de Steder, dels for at fremme Fiskeriet og ogsaa af andre Hensyn, det er utvivlsomt, at det vil kunne ske; men det ligger jo ikke for her. Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds især fremhævede Nødvigheden af at gaa til Statsbanen ved Sindal i Stedet for til Frederikshavn, kan jeg ikke være enig med ham i den Henseende. Jeg anser det for den største Fordel for Skagen at komme i Forbindelse med Frederikshavn; thi den Fjst, som fiskes ved Skagen og føres til Frederikshavn, den udføres ikke alene derfra pr. Jernbane, men ogsaa til Skibs, og utvivlsomt vil ogsaa en stor Del gaa til Skibs fra Frederikshavn til Kjøbenhavn eller andre Steder hen; men fra denne Afsetning vilde man fuldstændig afskjære Skagboerne, hvis man lagde Banen til Sindal Station. Det er godt at have den gennemgaaende Trafik saa beværet som mulig, men denne Forkortelse af Banen til Sindal i Stedet for til Frederikshavn, vil for den gennemgaaende Trafik være af ringe Betydning, og jeg er overbevist om, at Skagboerne ville sætte den allerstørste Pris paa at faae Banen sat i Forbindelse med Havnen ved Frederikshavn; dertil kommer, at der i Frederikshavn er en hel Del Fiskere, der til en vis Tid af Aaret drive Fiskeri med større Fartøier, Ruttere o. s. v. paa forskjel-

lige Steder. De ville altid have let Forbindelse med Frederikshavn og deres Hjemstavn, naar de til forskjellige Tider skulle søge derhen. Det forekommer mig derfor, at det Helbigste vilde være, at man vedtog Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det er forelagt, og jeg kan fuldstændig slutte mig til den Tanke, at er der noget Sted, som fortjener at paaagtes ved at man kommer det til Hjælp med bedre Forbindelser, saa er det virkelig Skagen. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at vi lade Sagen passere uden Udvalg, da vi allerede ere temmelig langt henne i Samlingen. Ved et Udvalgs Medførelse vil Sagen maaske forsinkes saalænge, at der er Fare for, at den ikke bliver ført igennem; som sagt, jeg skal anbefale Sagen paa det Bedste, fordi jeg anser det for en god Sag, og jeg skal gjentage, at er der noget Sted, hvor Staten bør bringe Offer for at skaffe Forbindelse tilveie med en enkelt By, saa er det Skagen.

Sage: Hvis Skagen havde ligget i en meget frugtbar Egn, og Behøverne vare komne og havde bedt om Tilladelse til at anlægge en Bane, tror jeg ikke, det havde vakt saa megen Interesse, som hvor det gjælder om at give en halv Million uden at have nogenjomhelst Udset til at faae en eneste Dre i Rente — jeg nævner det kun, fordi Følelserne spille en saa overordentlig stor Rolle ved disse Afgjørelser, og det næsten ser ud, som om rentable Forslag, naar de fremkomme, afvises. Jeg vil blot henpege til den ærede Indenrigsministers Udtalelse forleden Dag om, at Rentabiliteten ikke var det vigtigste Spørgsmaal i saa Henseende. Det erkjender jeg fuldtud, at der er mange andre Hensyn at tage, f. Ex. humane og andre Hensyn. Saaledes maa her tages Hensyn til Fiskerleiets Fremtid, saa at det ikke vedbliver at være til en vis Grad afskaaret fra Omverdenen, og jeg indrømmer, at der overhovedet her er visse Betingelser for Fiskeriets Opkomst. Kommunikationer og Havne ere overhovedet det, Fiskeriet trænger til, hvorimod andre Experimenter til Fordel for Fiskerne i Reglen helst maa lades ude af Betragtning. Det er derfor naturligt, at man, skjøndt Befolkningen synes uforholdsmæssig stor, stiller sig tvivlende overfor saadanne Anlæg; der er Meget, der taler for, og Meget imod. Jeg skal ikke her udtale nogen bestemt Mening; men jeg kan ikke undlade at fremhæve det Besynderlige som sagt i den Følelse, den Villkaarlighed, som gjør sig gjældende lige overfor de forskjellige Egne af Landet. Der ligger langs med Drejund en Række Fiskerleier, men der er ikke